

Betænkning

over forslag til lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

(Afgivet af udvalget den 17. maj 1956).

Udvalget har afholdt 11 møder og herunder haft to samråd med fiskeriministeren, der ved det ene var ledsaget af formanden for den af fiskeriministeriet under 24. januar 1952 nedsatte kommission, professor, dr. jur. Knud Illum, Aarhus.

Endvidere har udvalget modtaget to skriftlige henvendelser, hvorhos man har rettet forespørgsel til fiskeriministeren om, hvorvidt der findes nogen organisation eller sammenslutning for hele landet eller landsdelsvis af ålegårdsejere og/eller af lejere af ålegårdsrettigheder.

Fiskeriministerens svar af 23. marts d. å., hvoraf blandt andet fremgår, at nogen sådan sammenslutning eller organisation ikke findes, er aftrykt som bilag 1.

Efter at udvalget har gennemgået lovforslaget, har man stillet ialt 14 spørgsmål til fiskeriministeren, hvis besvarelse, også indeholdende de stillede spørgsmål, er aftrykt som bilag 2.

Udvalget ønsker særlig at henlede opmærksomheden på besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende antallet af medlemmer af afløsnings- og taksationskommissionen og på besvarelsen af spørgsmål 3 samt besvarelsen af spørgsmål 9.

Med hensyn til dette sidste spørgsmål bemærkes, at udvalget kan tiltræde kommissionens bemærkninger om, at den tekniske udvikling er løbet fra det almindelige ålegårdsfiskeri.

Et flertal (udvalget undtagen Helga Pedersen) er af den opfattelse, at en afløsning af grundejernes særlige ret til fiskeri med ålegårde og af de særlige rettigheder

til fiskeri på søterritoriet under hensyntagen til, at fiskeriet i almindelighed iøvrigt er frit her i landet, er samfundsmæssigt ønskelig.

Udvalget finder, at en sådan afløsning ikke kan ske uden fuldstændig erstatning.

Endelig henleder udvalget opmærksomheden på besvarelsen af spørgsmål 10 b og bemærker herom særlig:

De i lovforslaget, jfr. kommissionens forslag, fastsatte kapitalisationsfaktorer 11 og 14 er resultatet af et frit skøn, og som det fremgår af ålegårdskommissionens betænkning, side 32, har de politiske partiers repræsentanter i kommissionen forbeholdt sig deres endelige stilling ved forslagets behandling i folketinget.

Under de meget indgående drøftelser, der er ført i udvalget om kapitalisationsfaktoren for de ålegårdsejere, der i væsentlig grad har benyttet redskaber, der ikke er anerkendt som ålegårde, har meningerne været delte, men udvalgets flertal er slutte- lig enedes om at fastsætte denne faktor til 12½, hvilket resultat fiskeriministeren har kunnet tiltræde.

Udvalget er enig om, at ordene i § 14, stk. 2, „hidtil udøvede ålefiskeri“, skal forstås således, at rettighedshaveren eller brugeren fortsat skal kunne udøve fiskeriet med samme redskabstyper, som han hidtil har anvendt, herunder også redskaber af type III og IV. Udvalget forudsætter, at kommissionen ved sin kendelse klart fastsætter de fremtidige grænser for det pågældende fiskeri og de former, hvorunder dette kan udøves, således at tvistigheder med de frie